

La tria per Andreu Loncà

CLUB DE LECTURA

Al "club de lectura" de la Biblioteca d'Alpicat, llegir és una forma animada i sucosament feliç de sociabilitat (la paraula no m'agrada prou; no en tinc altra a mà; ja sé, també, que és mot que no agrada gaire: pensem que llegim per ser cultes, per aprendre vocabulari, per saber...). Llegim per ser homes i dones que viuen harmònicament en societat, sense exàmens, sense treballs de lectura "per veure si s'han llegit els llibres", sense comentaris escrits "per posar-hi nota". Ni res de semblant.

Jo sóc un lector de novel·les més aviat incert: prefereixo poemes, memòries i assaigs. Ara vull escoltar molt, observar molt, preguntar i callar molt. (N'aprenc dels que sabem llegir millor que jo).

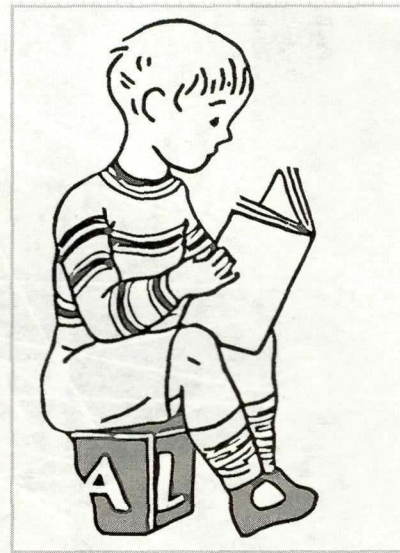
El club de lectura és una manera de llegir novel·les de forma més saludable. També és una forma d'imposar-me la disciplina d'acabar-les: tendeixo a no acabar-les, les novel·les, així

que el club de lectura també m'incita a acabar les lectures i a observar la multiplicitat de maneres de "llegir".

Llegir, entre nosaltres, és una activitat privada. Enraonar del que hem llegit és una forma de conversa pública del·la de les mariconades que diuen per la tele. Potser m'abelliria més una conversa a la barra d'una taverna txeca amb una copa de cervesa escumosa i densa als llavis o també un diàleg punyent davant d'un filet de bou poc cuit amb els autors de les novel·les llegides, però ja em convenç la mirada assenyada d'un lector, l'apunt inesperat, el judici afinat d'una altra lectora, el somriure que comprèn, la llum que naix de la simbiosi...

Al club cadascú expressa el seu parer sobre el que ha llegit. Polièdric, té la seua energia en el diàleg; és a dir, en el canviant equilibri entre parlar i escoltar, entre fer preguntes adequades i escoltar les respostes inesperades, entre la diferència i la semblança...

Sospito que no hi ha solament bons llibres

LLEGIR.

"Llegim per ser homes i dones que viuen harmònicament en societat... Llegir és un art refinat en el qual alguns han perdut la confiança."

i llibres mediocres sinó que hi ha bons lectors que saben treure un profit inesperat de "novel·les justetes". Llegir és un art refinat en el qual alguns han perdut la confiança. Però en aquests darrers setze anys en què molts ens hem volgut fer rics comprant i venent accions a la borsa, pràcticament hem perdut la confiança en tot el que val la pena. O sia, conversar i llegir, per exemple.